VII Jutt. —

Üks kord surnud üks mees ära ja
ta käin iga öösse akna taga kobis-
tamas ja irmutanud teisi. Ja
nättud et ta ühest aja august
läbi tulnud. Ta oma poeg läin
walwama ja näi nud kuidas.
üks walge riije tega mees tulnud
ja se karju nud Jurekub —
Jure-kub kuu kuu. Sest Jurekub
olnud selle sere nimi. —
Ah sa para kuu kui hunt —
sõlsa tagant wälja kargan
Jooksnud walge riije tega
mees kui sinine suits ära
ja hunt tagant järeb
Sest ajast ei ole keegi inimu
tama tulnud. —

VIII Jutt. —

Wana kuri tahtnud omale kua
sõhukest looma teha, kes Jumala
ära murrab. Ta teinud teda nõnna
wiisi. wõtnud aja hirre ja pannud
selle talle selg roose, ja lad pannud
oks test. ja küüned kuuse oka test
Dea ühest suurest raud kiwist. —
ja keha surnud koerast. Nõnna
teinud ta teda walmis, ja tahtnud
kua hinge sisse panna, aga ei ole
mõistnud. Ta puhunud küll ja
küll aga ei ole hinge tõusnud
Ta motlen ma lähen Jumala käest
küsima kuidas seda wõib teha
Jumal ütelnud. ütle talle tõuse üles
ja murra hunt ära. See on wana
kuri. Ta läinud sinna juure ja